

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

P8\_TA(2015)0418

**Edukacja dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie edukacji dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów (2015/2977(RSP))**

(2017/C 366/16)

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając Konwencję dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. oraz protokoły fakultatywne do tej konwencji w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne z maja 2000 r., w sprawie w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii ze stycznia 2002 r. oraz w sprawie procedury komunikacji z grudnia 2011 r.,
- uwzględniając zasady i wytyczne ONZ w sprawie dzieci będących członkami sił lub ugrupowań zbrojnych (zasady paryskie) z lutego 2007 r.,
- uwzględniając komentarz ogólny nr 14 (2013) Komitetu Praw Dziecka ONZ w sprawie prawa dziecka do tego, by stawiać zawsze na pierwszym miejscu jego dobro,
- uwzględniając plan działania ONZ zatytułowany „Świat przyjazny dzieciom”,
- uwzględniając art. 208 traktatu lizbońskiego ustanawiający zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju, zgodnie z którą przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, należy brać pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego oraz Komisji Europejskiej pt. „Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej” z dnia 30 stycznia 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2008 r. zatytułowany „Większy nacisk na kwestię dzieci w działaniach zewnętrznych UE” (COM(2008)0055),
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie udziału dzieci w konfliktach zbrojnych (zaktualizowane w 2008 r.),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona),
- uwzględniając Pokojową Nagrodę Nobla przyznaną w dniu 10 grudnia 2012 r. Unii Europejskiej i późniejszy odbiór nagrody pieniężnej, którą zobowiązano się przeznaczyć na unijną inicjatywę „Dzieci pokoju”,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/290 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie prawa do nauki w sytuacjach nadzwyczajnych oraz odpowiednie wytyczne, w tym wytyczne UNICEF i UNESCO,
- uwzględniając ramy działania z Dakaru przyjęte przez Światowe Forum Edukacyjne, które odbyło się w dniach 26–28 kwietnia 2000 r., oraz deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając deklarację z Incheon pt. „Kształcenie 2030” przyjętą przez Światowe Forum Edukacyjne, które odbyło się w dniach 19–22 maja 2015 r.,

**Czwartek, 26 listopada 2015 r.**

- uwzględniając deklarację z Oslo przyjętą podczas szczytu w sprawie kształcenia na rzecz rozwoju, który odbył się w Oslo w dniach 6–7 lipca 2015 r.,
  - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie wymagające odpowiedzi ustnej w sprawie edukacji dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów (O-000147/2015 – B8-1108/2015),
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ONZ szacuje, że na obszarach dotkniętych konfliktami żyje miliard dzieci, w tym 250 mln dzieci poniżej piątego roku życia, którym odmawia się przysługującego im podstawowego prawa do nauki; mając na uwadze, że sytuacje nadzwyczajne i przedłużające się kryzysy najdotkliwiej dotyczą w przybliżeniu 65 mln dzieci w wieku 3–15 lat, zagrażając ciągłości ich kształcenia, a w krajach dotkniętych kryzysami do szkół nie uczęszcza około 37 mln dzieci w młodszym wieku szkolnym i wieku gimnazjalnym; mając na uwadze, że na całym świecie około połowa dzieci, które nie uczęszczają do szkół, mieszka na obszarach ogarniętych konfliktami; mając na uwadze, że 87 % dzieci, które nie uczęszczają do szkoły w krajach arabskich, odczuwa skutki konfliktów, a każdego roku szacunkowo 175 mln dzieci prawdopodobnie doświadczy skutków klęsk żywiołowych; mając na uwadze, że na obszarach objętych konfliktem lub o niestabilnej sytuacji niektóre grupy, takie jak dzieci ubogie, niepełnosprawne dziewczęta i dzieci, tracą już i tak niewielkie szanse na poprawę swojej sytuacji;
- B. mając na uwadze, że niemal 10 mln dzieci jest uchodźcami, a w przybliżeniu 19 mln dzieci na całym świecie padło ofiarą przesiedleń w granicach własnego kraju w wyniku konfliktu;
- C. mając na uwadze, że każdy małe dziecko to przede wszystkim dziecko, którego prawa należy szanować bez dyskryminacji, niezależnie od pochodzenia etnicznego, narodowości, statusu społecznego i statusu migranta czy rezydenta samego dziecka lub jego rodziców;
- D. mając na uwadze, że edukacja jest podstawowym prawem człowieka i prawem przysługującym każdemu dziecku; mając na uwadze, że edukacja jest niezbędna, aby zapewnić możliwość pełnego korzystania ze wszystkich innych praw społecznych, gospodarczych, kulturalnych i politycznych;
- E. mając na uwadze, że edukacja stanowi podstawę odpowiedzialnego obywatelstwa, może być źródłem transformacji społeczeństwa oraz przyczynia się do równości społecznej, gospodarczej i politycznej oraz równości pod względem płci, a także ma zasadnicze znaczenie dla społecznej, kulturalnej i zawodowej emancypacji dziewcząt i kobiet oraz dla zapobiegania przemocy wobec kobiet i dziewcząt;
- F. mając na uwadze, że edukacja ma istotne znaczenie dla integracji i poprawy warunków życia dzieci niepełnosprawnych lub dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych;
- G. mając na uwadze, że bezpłatne kształcenie podstawowe dla wszystkich dzieci stanowi prawo podstawowe, do którego poszanowania rządy zobowiązały się w ramach Konwencji ONZ o prawach dziecka z 1989 r.; mając na uwadze, że celem na 2015 r. jest zapewnienie wszystkim chłopcom i dziewczętom możliwości ukończenia pełnego cyklu nauki na poziomie podstawowym; mając na uwadze, że pomimo pewnych postępów poczynionych w krajach rozwijających się droga do realizacji tego celu jest nadal długa;
- H. mając na uwadze, że ramy z Dakaru oraz milenijne cele rozwoju (MCR) zmobilizowały społeczność międzynarodową do działania na rzecz powszechnego dostępu do kształcenia podstawowego, na rzecz równości płci i na rzecz kształcenia wysokiej jakości, jednak żaden z tych celów nie zostanie osiągnięty w terminie wyznaczonym na 2015 r.;
- I. mając na uwadze, że w co najmniej 30 państwach na całym świecie dochodzi do ataków na placówki edukacyjne ze strony państwowych sił bezpieczeństwa i niepaństwowych ugrupowań zbrojnych; mając na uwadze, że ochrona szkół przed atakami i wykorzystywaniem ich do celów wojskowych przez państwowe i niepaństwowe ugrupowania zbrojne stanowi cel wynikający z deklaracji w sprawie bezpiecznych szkół oraz wytycznych dotyczących ochrony szkół i uniwersytetów przed wykorzystaniem do celów wojskowych podczas konfliktów zbrojnych;
- J. mając na uwadze, że dzieci, młodzież i ludzie młodzi są coraz bardziej narażeni na zagrożenia i ponoszą niewspółmiernie duże konsekwencje, zwłaszcza w państwach o niestabilnej sytuacji; mając na uwadze, że dzieci i młodzież, które nie uczęszczają do szkoły, są narażone na wyższe ryzyko wczesnego małżeństwa i wczesnej ciąży, rekrutacji przez siły zbrojne lub zbrojne ugrupowania czy też padnięcia ofiarą handlu ludźmi i pracy przymusowej; mając na uwadze, że w strefach działań wojennych pomoc humanitarna stanowi często jedyny sposób zapewnienia dzieciom możliwości kontynuowania nauki i poprawy ich szans na przyszłość, co z kolei pomaga chronić je przed niewłaściwym traktowaniem i wykorzystywaniem;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

- K. mając na uwadze, że zapewnienie wysokiej jakości kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych nie wchodzi w zakres każdej inicjatywy humanitarnej, dotyczy w przeważającej mierze kształcenia na poziomie podstawowym i nadal postrzegane jest jako zadanie wtórne wobec zapewnienia pożywienia, wody, pomocy lekarskiej i schronienia, a także mając na uwadze, że w związku z tym dzieci dotknięte konfliktem lub klęską żywiołową tracą szanse na zdobycie wykształcenia;
- L. mając na uwadze, że pomoc humanitarna na rzecz edukacji jest niewielka, a szczerzejsza pomoc rozwojowa dociera z opóźnieniem lub nie pojawia się wcale; mając na uwadze, że systemy dystrybucji pomocy są słabo skoordynowane i generują wysokie koszty transakcyjne oraz że brakuje partnerów dysponujących odpowiednią zdolnością reagowania w sytuacjach kryzysowych;
- M. mając na uwadze, że jakość programów kształcenia uchodźców jest raczej niska, a stosunek uczniów do nauczycieli wynosi 70:1, przy czym duży odsetek stanowią nauczyciele niewykwalifikowani;
- N. mając na uwadze, że cele zrównoważonego rozwoju (CZR) i powiązane z nimi poziomy docelowe stanowią podstawę nowego, całościowego, ambitnego planu działania na rzecz kształcenia, który ma zostać zrealizowany do 2030 r.;
- O. mając na uwadze, że powszechny dostęp do kształcenia publicznego wysokiej jakości, nie tylko podstawowego, lecz również – mającego tę samą wagę – kształcenia średniego i wyższego, ma kluczowe znaczenie dla przezwyciężenia nierówności i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;
- P. mając na uwadze, że w latach 2014–2020 UE zainwestuje 4,7 mld EUR w kształcenie w krajach rozwijających się, co stanowi wzrost o 4,4 mld EUR w stosunku do okresu obejmującego lata 2007–2013;
- Q. mając na uwadze, że w deklaracji z Incheon zauważono z zaniepokojeniem, że konflikty, klęski żywiołowe i inne kryzysy nadal zakłócają kształcenie i rozwój, oraz zobowiązano się do tworzenia „bardziej integracyjnych, zdolnych do reagowania i odpornych systemów kształcenia”, a także podkreślono, że nauczanie powinno „odbywać się w bezpiecznym i wolnym od przemocy środowisku edukacyjnym zapewniającym wsparcie i ochronę”;
- R. mając na uwadze, że dzięki unijnej inicjatywie „Dzieci pokoju” około 1,5 mln dzieci mieszkających na obszarach dotkniętych konfliktami i sytuacjami nadzwyczajnymi w 26 krajach uzyskało dostęp do szkół, w których mogą uczyć się w bezpiecznym środowisku i otrzymać wsparcie psychologiczne;
- S. mając na uwadze, że innowacyjne, integracyjne i całościowe podejście do kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych zostało opracowane przez wielu partnerów UE, w tym Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA), aby zapewnić dzieciom-uchodźcom dotkniętym toczącymi się konfliktami dostęp do wysokiej jakości kształcenia; mając na uwadze, że podejście to łączy krótkoterminowe potrzeby humanitarne i długoterminowe potrzeby rozwojowe dzieci oraz obejmuje opracowanie interaktywnych materiałów do samodzielnej nauki, wsparcie psychologiczno-socjalne, bezpieczne strefy nauki i rekreacji, a także podnoszenie świadomości w kwestiach bezpieczeństwa i ochrony oraz działania mające na celu budowanie zdolności;
- T. mając na uwadze, że aby zapewnić wsparcie edukacyjne dzieciom dotkniętym sytuacjami nadzwyczajnymi, potrzebne jest około 8 mld USD rocznie, a pomimo krajowych wkładów rządów państw, w których panuje sytuacja nadzwyczajna, brakująca kwota na kształcenie w sytuacjach nadzwyczajnych wynosi w skali globalnej 4,8 mld USD;
- U. mając na uwadze, że dla uzupełnienia tego niedoboru potrzebne jest zwiększenie finansowania na cele rozwojowe i humanitarne, a także zwiększenie wydatków publicznych na kształcenie w państwach niestabilnych; mając na uwadze, że odsetek wydatków publicznych, jaki w państwach niestabilnych przeznaczają się na kształcenie, zmniejszył się w ostatnich latach i pozostaje daleki od wynoszącego 20 % poziomu zalecanego na szczeblu międzynarodowym;
- V. mając na uwadze, że w deklaracji z Oslo zwrócono uwagę, że istotne jest przeanalizowanie struktury światowej pomocy, aby wyeliminować brak komplementarności działań humanitarnych i bardziej długofalowych działań rozwojowych w dziedzinie edukacji, oraz zaproponowano utworzenie w tym celu nowej platformy, a także ustanowienie w perspektywie Światowego Szczytu Humanitarnego, który odbędzie się w 2016 r., specjalnego funduszu lub nowego instrumentu na rzecz kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

1. podkreśla znaczenie powszechnego wysokiej jakości kształcenia publicznego jako katalizatora rozwoju, zwiększającego szanse powodzenia innych interwencji w dziedzinach takich jak zdrowie, warunki sanitarne, zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, tworzenie miejsc pracy, ograniczanie ubóstwa czy rozwój gospodarczy; zwraca uwagę na rolę kształcenia jako potężnego narzędzia niezbędnego, by dać poczucie normalności, zwiększyć świadomość swoich praw i pomóc dzieciom, młodzieży i ludziom młodym w pokonaniu traumy, ponownej integracji ze społeczeństwem po zakończeniu konfliktów oraz nabyciu umiejętności niezbędnych do odbudowy ich społeczeństw i promowania budowy pokoju i pojednania;
2. podkreśla, że w dłuższej perspektywie kształcenie wysokiej jakości może stanowić zasadniczy element procesu odbudowy społeczeństw pokonfliktowych, ponieważ może zwiększyć potencjał zarobkowy dzieci, umożliwić im zapewnienie rodzinie lepszego zdrowia i zwiększyć ich zdolność do wyrwania się z kręgu ubóstwa;
3. podkreśla, że dziewczęta i inne dzieci w niekorzystnej sytuacji, w tym dzieci niepełnosprawne, w sytuacjach nadzwyczajnych nigdy nie powinny być dyskryminowane pod względem dostępu do kształcenia dobrej jakości;
4. podkreśla pozytywną rolę kształcenia w rozwoju i dobrym samopoczuciu dzieci, a także znaczenie zapewnienia młodzieży możliwości nieprzerwanego uczenia się przez całe życie; uważa, że ograniczy to również młodzieży sposobności do przystępowania do ugrupowań zbrojnych lub ruchów ekstremistycznych;
5. uznaje postępy poczynione od czasu przyjęcia MCR, ubolewa jednak nad tym, że wyznaczone cele nie zostaną osiągnięte do 2015 r.; apeluje do UE i jej państw członkowskich o priorytetowe potraktowanie tych celów w polityce wewnętrznej i w ich stosunkach z państwami trzecimi; podkreśla, że te cele – zwłaszcza eliminacja ubóstwa, powszechny dostęp do edukacji oraz równość płci – można będzie osiągnąć jedynie poprzez rozwijanie ogólnodostępnych usług publicznych; z zadowoleniem przyjmuje nowy plan działania na rzecz kształcenia określony w CZR i ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia sprawiedliwego dostępu do wysokiej jakości kształcenia grupom osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji;
6. zauważa z zaniepokojeniem, że postęp w rozwoju edukacji jest najwolniejszy lub nie następuje wcale w państwach niestabilnych i ogarniętych konfliktem, i podkreśla znaczenie wzmacniania odporności systemów edukacji w tych krajach oraz zapewnienia ciągłości procesu uczenia się w czasach kryzysu; w związku z tym podkreśla potrzebę większego zaangażowania się ze strony UE, państw członkowskich i wszystkich pozostałych zainteresowanych podmiotów na różnych szczeblach w celu zapewnienia instrumentów umożliwiających rozwój i powszechne kształcenie w takich dotkniętych kryzysem krajach;
7. podkreśla, że miliony dzieci są zmuszone do życia na uchodźstwie, i zwraca uwagę na pierwszorzędne znaczenie dostępu dzieci będących uchodźcami do kształcenia; wzywa państwa przyjmujące do dopilnowania, by dzieci będące uchodźcami miały pełny dostęp do kształcenia, oraz do wspierania w miarę możliwości ich integracji i włączania do krajowych systemów edukacji; ponadto wzywa organizacje humanitarne i działające na rzecz rozwoju do zwrócenia większej uwagi na kształcenie i szkolenie nauczycieli należących zarówno do społeczności przesiedlonych, jak i przyjmujących, a także międzynarodowych darczyńców do priorytetowego traktowania kształcenia przy reagowaniu na kryzys uchodźczy za pośrednictwem programów mających na celu angażowanie i psychologiczne wspieranie dzieci migrantów oraz propagowanie nauki języka kraju przyjmującego w celu zapewnienia wyższego i odpowiedniejszego poziomu integracji dzieci uchodźców;
8. podkreśla potrzebę skoncentrowania się na kształceniu średnim i szkoleniach zawodowych oraz na kształceniu podstawowym; podkreśla, że młodzi ludzie w wieku 12–20 lat mają niezwykle ograniczone możliwości w społecznościach uchodźców, a równocześnie są główną grupą wcielaną do wojska i angażowaną na inne sposoby w konflikt zbrojny; podaje przykład Afganistanu, gdzie według Banku Światowego mimo dużej liczby ludności aktywnej zawodowo, tylko ok. 30 % osób w wieku powyżej 15 roku życia umie czytać i pisać, a trwająca przez dziesięciolecia wojna doprowadziła do dramatycznego niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej;
9. wzywa państwa członkowskie do stworzenia specjalnych systemów przyjmowania dzieci bez opieki i samotnych matek z dziećmi;
10. przypomina państwom członkowskim, że opieka nad dziećmi oraz zapobieganie nadużyciom i handlowi polega na ich integracji w szkołach i w programach edukacyjnych, przez wprowadzanie wyraźnie określonych standardów przyjmowania, integracji i wsparcia językowego, zgodnie z dyrektywą 2013/33/UE;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania uczniów będących przemieszczającymi się uchodźcami, m.in. przez współpracę z różnymi organizacjami międzynarodowymi;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia „korytarzy edukacyjnych” w celu przyjmowania na uczelnie studentów pochodzących z krajów objętych konfliktem, a w szczególności z Syrii, Iraku i Erytrei;
13. wzywa UE i jej organizacje humanitarne do systematycznego uwzględniania kształcenia i ochrony dzieci w całym cyklu działań w sytuacjach nadzwyczajnych oraz do zapewnienia wieloletniego elastycznego finansowania w przypadku przedłużających się kryzysów;
14. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie funduszu powierniczego Bekou, funduszu powierniczego Madad i nadzwyczajnego funduszu powierniczego dla Afryki, jako efektywnych instrumentów rozwiązywania problemu przepaści między finansowaniem pomocy humanitarnej a finansowaniem rozwoju w złożonych i przedłużających się sytuacjach nadzwyczajnych, w których kwestie polityczne, gospodarcze i humanitarne są wzajemnie powiązane; wzywa UE i państwa członkowskie do potraktowania kształcenia dzieci jako priorytetu podczas przydzielania środków z funduszy powierniczych UE;
15. odnotowuje niepokojące braki pod względem reagowania w odniesieniu do kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych, zwłaszcza że wczesne podjęcie działań jest nie tylko korzystne dla dzieci dotkniętych takimi sytuacjami, lecz może także poprawić skuteczność szerszej reakcji humanitarnej; ponownie wyraża poparcie dla inicjatywy uczynienia ze szkół bezpiecznych przestrzeni dla dzieci i podkreśla w tym kontekście znaczenie ich ochrony przed atakami; apeluje do UE i państw członkowskich o zobowiązanie się do wspierania zasad ujętych w szczegółowych ramach bezpieczeństwa w szkole oraz do ochrony kształcenia przed atakami i wykorzystaniem do celów wojskowych, zgodnie z deklaracją w sprawie bezpiecznych szkół oraz wytycznymi dotyczącymi ochrony szkół i uniwersytetów przed wykorzystaniem do celów wojskowych podczas konfliktów zbrojnych;
16. wzywa UE do współpracy z krajami partnerskimi, innymi darczyńcami, sektorem prywatnym i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w celu zwiększenia szans edukacyjnych młodych ludzi w sytuacjach konfliktowych i nadzwyczajnych, mając na uwadze kluczową rolę, jaką młodzi ludzie mogą odegrać w zaprowadzaniu stabilności po zakończeniu konfliktów dzięki potencjalnie nabytym umiejętnościom potrzebnym przy odbudowie infrastruktury, podstawowych usługach, systemach opieki zdrowotnej i kształcenia, jednocześnie ograniczając ryzyko braku pracy wśród młodzieży, co wywołuje niepokoje społeczne lub powrót do błędnego koła przemocy;
17. pochwała unijną inicjatywę „Dzieci pokoju”, której celem jest finansowanie edukacyjnych projektów humanitarnych w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu tej inicjatywy; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę „Niestracone pokolenie” ogłoszoną przez kilku darczyńców oraz podmioty niosące pomoc humanitarną i działające na rzecz rozwoju, w tym UE, w celu zapewnienia dostępu do kształcenia milionom dzieci w Syrii i krajach ościennych;
18. z zalem zauważa, że pomimo istotnej roli kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych w 2014 r. na dziedzinę tę przeznaczono mniej niż 2 % ogółu środków na pomoc humanitarną; wyraża tym samym nadzieję, że w ramach nowego programu zmiany podziału funduszy unijnych zostaną uzupełnione i zwiększone środki finansowe przeznaczone na programy upowszechniania kształcenia wśród dzieci, w tym w krajach trzecich ogarniętych wojnami lub innymi sytuacjami kryzysowymi;
19. zważywszy na przewlekły charakter współczesnych kryzysów, wzywa wszystkie podmioty niosące pomoc humanitarną, aby zwiększyły swoje zaangażowanie na rzecz kształcenia, uruchamiając klaster edukacyjny na wczesnym etapie sytuacji nadzwyczajnych oraz zapewniając przeznaczenie na ten cel wystarczających środków; zachęca je do zwrócenia szczególnej uwagi na grupy szczególnie wrażliwe, takie jak dziewczęta, osoby niepełnosprawne i ubogie, do uwzględnienia wysiedlonych dzieci i młodych ludzi, którzy znaleźli schronienie w społecznościach przyjmujących, i do należytego uwzględnienia kształcenia średniego, aby nie wykluczać młodocianych z procesu kształcenia;
20. z zadowoleniem odnotowuje coraz większą uwagę, jaką społeczność międzynarodowa poświęca kwestii kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych, a szczególnie zapowiedź komisarza UE ds. pomocy humanitarnej i zarządzania kryzysowego dotyczącą przeznaczenia do 2019 r. 4 % środków z unijnego budżetu na pomoc humanitarną na kształcenie dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

21. wzywa państwa członkowskie UE, aby poparły cel Komisji, jakim jest zwiększenie odsetka funduszy na pomoc humanitarną przeznaczanego na kształcenie w sytuacjach nadzwyczajnych do 4 % środków przewidzianych na pomoc humanitarną i uznaje go za minimalną inwestycję zapewniającą dostęp do wysokiej jakości kształcenia dzieciom znajdującym się w sytuacjach nadzwyczajnych i na obszarach dotkniętych przedłużającym się kryzysem; wzywa je, aby zwracały większą uwagę i przeznaczały więcej środków na kształcenie w ramach własnych działań humanitarnych, a jednocześnie podkreśla, że nie powinno się to odbywać kosztem innych podstawowych potrzeb; wzywa UE do propagowania wśród odpowiednich krajów najlepszych praktyk w zakresie strategii gotowości i reakcji celem wspierania kształcenia w razie kryzysów i do wspomagania w powiązonym budowaniu zdolności, np. za pośrednictwem programów wsparcia budżetowego;
22. podkreśla, że nowe technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) odgrywają coraz ważniejszą rolę w sektorze nauczania w sytuacjach kryzysowych i mogą usprawnić działania podmiotów w takich sytuacjach, w tym przez platformy e-uczenia się i e-nauczania;
23. podkreśla, że wprowadzenie zwiększenia finansowania pomocy humanitarnej jest niezbędne, jednak nie wystarczy to do rozwiązania problemu niedoborów finansowych; wzywa UE i innych darczyńców do wyeksponowania kształcenia w ramach współpracy na rzecz rozwoju w państwach niestabilnych w celu zwiększenia odporności krajowych systemów edukacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie oraz podmioty niosące pomoc humanitarną do zaangażowania się w poprawę powszechnego kształcenia publicznego, w tym kształcenia średniego i wyższego, jako sposobu koordynowania programów działań w sytuacjach nadzwyczajnych z długoterminowym programowaniem działań w obszarze zrównoważonego rozwoju;
24. wzywa UE do wspierania zobowiązań rządów państw trzecich do opracowania krajowych ram prawnych na rzecz odporności na klęski i ryzyko, zapobiegania im i zarządzania nimi na podstawie programu międzynarodowych reguł, praw i zasad reagowania na katastrofy oraz do dopilnowania, by resorty rządowe, sektory przemysłowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego miały zdolność do zarządzania ryzykiem w celu zapewnienia powrotu dzieci do szkół;
25. podkreśla znaczenie sektora prywatnego jako ewentualnego źródła innowacyjnego finansowania kształcenia w celu wypełnienia potencjalnej luki między dostępnym kształceniem i szkoleniem zawodowym a przyszłymi potrzebami na rynku pracy; wzywa do zawierania nowych sojuszy i szukania nowych sposobów partnerstwa z sektorem prywatnym w procesach edukacji, mogących stanowić wiarygodne źródła innowacji i elastyczności technologicznej oraz przybierać różne formy, od zapewniania budynków, przez urządzenia elektroniczne, po programy e-uczenia się oraz transport i zakwaterowanie nauczycieli;
26. podkreśla, że kształcenie w sytuacjach nadzwyczajnych i w przypadku braku stabilności to konkretny obszar, w którym podmioty niosące pomoc humanitarną i działające na rzecz rozwoju muszą współpracować z myślą o łączeniu pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju (LRRD); wzywa Komisję, aby opracowała mechanizmy umożliwiające skuteczne reagowanie w tym zakresie w ramach działań własnych i działań jej partnerów oraz by zaangażowała się w międzynarodową platformę, dzięki której utworzone zostaną specjalne instrumenty na rzecz kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych, z myślą o Światowym Szczycie Humanitarnym w 2016 r.; popiera koordynację istniejących funduszy oraz ustanowienie globalnego mechanizmu finansowania kształcenia w sytuacjach nadzwyczajnych;
27. wzywa UE i jej państwa członkowskie do podniesienia kwestii kształcenia dzieci w sytuacjach nadzwyczajnych i w przedłużających się kryzysach na Światowym Szczycie Humanitarnym, aby zapewnić jej odpowiednie uwzględnienie w dokumencie podsumowującym; ponadto wzywa je do propagowania wspólnych norm dla ram nauczania oraz rozpowszechniania najlepszych praktyk w zakresie alternatywnych sposobów nauczania, w tym tworzenia materiałów do samodzielnej nauki i nauczania na odległość; podkreśla, że należy stworzyć mechanizmy, instrumenty i zdolności w celu dostosowania planów kształcenia i budżetów w ramach działań humanitarnych, odbudowy/transformacji i rozwoju;
28. podkreśla, że z uwagi na to, że wzrasta liczba kryzysów humanitarnych i że liczba osób przesiedlonych jest najwyższa od czasów II wojny światowej, społeczność międzynarodowa powinna uznać kształcenie za centralny element swoich reakcji w zakresie pomocy humanitarnej, gdyż stanowi ono katalizator, który może zwiększyć ogólną skuteczność reagowania, a także przyczynić się do średnio- i długoterminowego rozwoju dotkniętych grup ludności;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.